

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

40. ČÍSLO / XXVII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

6. ŘÍJNA 2019

Z obsahu:

O Skutcích apoštolů

- „Nevydávejte se
v nebezpečí, že byste
bojovali proti Bohu“

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 18. září 2019 na
náměstí Sv. Petra v Římě

- strana 2 -

Svatá Pelágie

Libor Rösner

- strana 4 -

Blahoslavený Bartolo

Longo a růženec

- strana 6 -

Tajemství svatého růžence

Sv. Ludvík Maria
Grignion z Montfortu

- strana 7 -

Obnova Mariánského
sloupu na Staroměstském
náměstí v Praze

- strana 10 -

Cílem zednářství
je likvidace křesťanské
víry a morálky, říká bývalý
zednář

- strana 10 -

O rozjásaném nihilismu

- strana 11 -

V Austrálii uzákonili
porušení zповědního
tajemství

- strana 11 -

Život s Bohem (1)

Raoul Plus SJ

- strana 12 -

Panna Maria Růžencová z Pompejí

Blahoslavený Bartolo Longo a růženec

Narodil se 10. února 1841, byl nazýván apoštolem růžence,
zemřel 5. října 1926, Janem Pavlem II. byl blahorečen 26. října 1980.

V měsíci růžence roku 1872 procházel vážený učenec, právník jménem Bartolo Longo, osamělým údolím Pompejí. Bezútěšnost, skoro nějaký druh zoufalství obklopoval jeho duši. V tomto naladění mysli uslyšel vnitřní hlas: „Jestliže chceš být zachráněn, dělej něco pro rozšíření růžence.“ To bylo zaslíbení, které dala Matka Boží svatému Dominikovi. Myšlenka – když budu rozšiřovat růženec, budu zachráněn – přišla jako blesk ve tmavé noci. Ve velkém vzrušení pozvedl obličej a ruce k nebi a obrátil se k blahoslavené Panně se slovy: „Jestliže je to pravda, co jsi slíbila svatému Dominikovi, že ten, kdo bude šířit tvůj růženec, snadno se stane blahoslaveným, tak zachráním svoji duši a neopustím tuto krajinu, aniž bych zde nezavedl růženec.“

Potom se uklidnil ve své duši, uslyšel zvon zvoucí k *Ave Maria*, padl na kolena a modlil se *Ave Maria*. Brzy po této události začal mezi chudými lidmi v údolí, bylo to asi 300 rolníků, rozšiřovat růženec – daroval jim růžence a medailky. Ale měl velké obtíže, lidé byli velmi nevědomí a mnozí neznali ani *Zdrávas, Maria*. Po tři léta tak působil mezi nimi, viděl ale jen málo plodů své námahy.

V roce 1876, dne 13. února, se mu podařilo zavést *Bratrstvo svatého růžence*. Proto chtěl vybudovat v chudém kostelíku růžencový oltář. Biskup z Noly, v jehož obvodu farnost byla, ho ale prosil, aby vystavěl chudým lidem nový kostel, a slíbil mu 500 franků. Za tímto účelem začal Longo sbírat příspěvky. Objevily se sice obrovské překážky, ale Maria mu přišla na pomoc. V Neapoli se náhle uzdravilo nemocné děvče po tom, co Matce Boží slíbilo dát příspěvek na nový růžencový kostel ve Valle di Pompei. Tento zázrak se stal toho dne, kdy tam bylo zřízeno *Růžencové bratrstvo* a dosáhlo v Neapoli velkého uznání. Zázrak pro vesnický kostelíček, pro rolníky! Brzo se stal jiný zázrak nemocnému poté, co slíbil obětovat něco pro nový kostel. Četná vyslyšení modliteb se stala, když někdo slíbil dar pro tento kostel. Tímto způsobem seslala nebeská

Královna Bartolu Longovi miliony. Maria dala pokračujícími divy poznat, že na tomto místě nechce pouhý nový farní kostel, nýbrž světovou svatyní, kde bude uctívána jako Královna růžence. Patnáct let se budoval nádherný chrám, který se leskne zlatem a mramorem. V květnu 1891 byl tento růžencový kostel vysvěcen kardinálem La Valette, obklopeným 74 biskupy, arcibiskupy a kardinály.

Protože tato bazilika byla vybudována z obětí věřících celého světa, daroval zakladatel Bartolo Longo všechno Svatému otci Lvu XIII. a je to teď majetek Apoštolského stolce. Lev XIII. obdařil tuto svatyni odpustky a privilegii, jaké nemá žádný jiný kostel na celém světě. [...]

Papež Lev XIII. uctil zakladatele Bartola Longa nádherným dopisem a přijal ho na audienci, aby mu tak před celým světem udělil své schválení. [...]

Jedním z největších a nejpodivuhodnějších uzdravení Královny růžence v Pompejích je to, které se stalo Fortuně Agrelliové, dceři komendatora z Neapole. Její muka byla tak veliká, že po 13 měsících slyšeli lidé v sousedství bolestné nářky nemocné, které vyvolávaly dlouhou trvajícím a bolestivým křečím. Při pohledu na ni by mohl člověk věřit, že vstala z hrobu. Na jejím obličejí byly viditelné stopy strašného utrpení. Tělo bylo úplně zkřiveno. Nejslavnější lékaři léčbu vzdali.

Dne 16. února 1884 jí dal jeden podporovatel tenkrát probíhající stavby Růžencového kostela v Pompejích medaili a knížku novény ke Královně růžence. Ihned se začala nemocná a její příbuzní modlit nověnu. Bylo to 3. března, kdy ji zase jako obvykle popadly křeče. Kolem třetí hodiny odpoledne přišla na několik okamžiků zase k sobě. Během této doby viděla blahoslavenou Pannu, Královnu růžence z Pompejí. Při jejím zjevení udělala znamení kříže. Maria měla na klíně Božské Dítě a v ruce růženec a seděla na vysokém trůnu, obklopena dokola světel-

nými bytostmi. Oba byli oděni do oděvů vyšíváných zlatem. Maria byla doprovázena svatým Dominikem a svatou Kateřinou ze Sieny a nesla na své hlavě korunu, která zářila drahými kameny. Trůn byl bo-

hatě ozdoben květinami. Kráska Mariina byla podivuhodná. Pohlédla na nemocnou s mateřskou něžností a ta ji pozdravila slovy: „Královnou svatého růžence z Pompejí, skloň se ke mně, uzdrav mě, už jsem se na Tebe obrátila nověnou, ale Tvou pomoc jsem ještě nedostala.

Ó Maria! Tak ráda bych byla zdravá!“ Tu promluvila Maria k ní: „Dítě, ty jsi mě volala pod různými tituly a dostala jsi ode mne vždycky milosti. Teď, když jsi mě zavolala pod titulem Královny svatého růžence, pro mne tak příjemným, nemohu ti vyprošovanou milost dále odpírat, protože je mi toto jméno přede všemi jinými milé a drahé. Vykonej tři devítidenní pobožnosti a dostaneš všechno.“ Ještě jednou se jí zjevila Královna růžence a promluvila k ní: „Kdo ode mne chce získat nové milosti, ať vykoná tři novény s modlitbou růžence a tři novény k díkůvzdání.“

Nakonec 8. května 1884 řekla nemocná své sestře: „Dnes mi dá Matka Boží určitě milost. Vždyť jsem četla, že Královna růžence z Pompejí uděluje tohoto dne mnoho milosti.“ Toho dne se také skutečně uzdravila a 18. června přišla uzdravená do Valle di Pompei, aby Královně růžence poděkovala.

*Zdroj: Die Königin des hl. Rosenkranzes in Valle di Pompei. Eine Hoffnung der Hoffnungslosen. Friburgi 1928
Z IK-Nachrichten 10/2014 přeložil -mp-
(Redakčně upraveno)*

Matice cyrilometodějská s. r. o. vydala brožurku „Pompejská nověna“ (sestavila Věra Mrtvá), v níž je představen i krátký životopis bl. Bartola Longa a jeho nověna k Panně Marii Růžencové. Více informací o brožurce, s možností objednávky, naleznete na www.maticecm.cz.

Život s Bohem (1)

PŘEDMLUVA K ČESKÉMU PŘEKLADU

Na počátku Mimořádného misijního měsíce, kterým je dle vyhlášení papeže Františka říjen 2019, je důležité uvědomit si svoji vlastní křesťanskou identitu a především, co je pravý život z víry, jak žít v Boží přítomnosti v každém okamžiku svého bytí. Kéž k tomu pomůže i nová četba na pokračování, která neklade příliš vysoké intelektuální nároky na čtenáře. Ale o to více by měla motivovat každého z nás k hlubokému zamyšlení nad svým vztahem k Bohu, nad každodenním životem s ním. A snad bude i zdrojem nového obrácení se k Bohu. Stáří textu nerozhoduje, ani některé nedokonalosti v citacích, podstata je vždy táž: Trojediný Bůh je stejný včera, dnes i na věky. S pokorou otevřeme svá srdce Bohu.

Mgr. Daniel Dehner

* * *

PŘEDMLUVA

*Mechelenské arcibiskupství,
svátek sv. Františka Saleského 1920*

Služebníci Kristovi, našim posláním je učít lidi poznat Boha a milovat ho. Copak „věčný život nespočívá právě v tom, poznat Boha, jediného a pravého Boha a toho, kterého on poslal, Ježíše Krista“?⁽¹⁾

Křesťanství není jen zavrhováním zla, rovněž není jen principem pozitivní mravnosti. Je, a to v podstatě a především, život, nový život člověka, znovuzrozeného křtem svatým. Tento život byl nazván „setkáním dvou lásek“: lásky Boží, sklánějící se k člověku, a lásky duše, která se zcela odevzdává Bohu.

Bůh přichází k nám a přebývá v nás, *Ipse prior dilexit me*, a my se odevzdáváme Bohu a setrváváme v něm. To, hle, je křesťanské tajemství, k němuž by měly směřovat všechny naše záliby, všechny naše touhy, všechno, co jsme, a všechno, co máme.

Jsem přesvědčen, že živé myšlenky této knížky svojí pronikavou a diskrétní formou vyvolají u jejich čtenářů zálibu v takto chápaném křesťanském životě.

Prosím dobrotivého Pána Boha, aby požehnal toto dílko a aby tímto svým požehnáním odměnil jeho zbožného původce.

*† Désiré Joseph kard. Mercier,
mechelenský arcibiskup*

ÚVOD

Majíce na mysli slova Pána Ježíše k Samaritánce, mysleli jsme zprvu, že dáme knížce název „Živá voda“. Ale dali jsme přednost názvu „Život s Bohem“, protože lépe vystihuje její obsah.

To, že Bůh má s námi jisté vztahy, a to ty nejužší, je dogma.

Mnozí je popírají. Ty ponechejme stranou.

Také z těch, kdo je přijímají, málokterí znají všechna jeho hluboká bohatství.

Je proto dogmatem nevyužitým, nepochopeným, nevyčerpaným, ačkoliv je ze všech nejbohatším, nevyčerpatelně plodným.

Když jsme psali dílko „Bůh v nás“, naší touhou bylo právě přivést horlivé duše k poznání jedinečných zdrojů života, jaké nám otevírá posvěcující milost. Knížka bezpochyby vystihla potřeby duší, neboť za několik měsíců převýšil její náklad několik tisíc výtisků.

Nemýlili jsme se v jednom našem článku před (první) světovou válkou, když jsme řekli, že naši dobu charakterizuje, zdá se, větší „pochopení stavu milosti“, a když jsme usoudili, že svět, který by mnozí chtěli vidět bez Boha, je třeba přivádět k tomu, aby „poznal Boha tak, jak se Bůh sám dal poznat“.

Ale k čemu toto nové dílko? Copak kniha „Bůh v nás“ nestačila?

Duše, které se dostaly do styku s utěšenou naukou o posvěcující milosti, a tak zatoužily žít v ní a žít ji plně, setkávají se s jistými těžkostmi. Ty však nespočívají natolik v zahalenosti tajemství, jako spíše v tom, co je v něm neočekávaného, příliš sublimovaného, „nepřizpůsobitelného“. A k tomu ještě je zde všechno z oblasti neviditelná. Nic pro smysly. Je třeba se dvakrát, vícekrát vrátit, abychom si mohli říci: „Není to sen. Je to pravda. Je to tak.“

Velkolepé věci se vynořují jen pomalu, postupně, tím, že se k nim stále vracíme. Jeskyně je poseta diamanty. Avšak množství sloupků, vytvořených stalaktity, objevíme v ní jen po dlouhém pozorování, když zrak si již zvykl na šero dobře ukrytých kleneb.

Nejlepší způsob, jak navyknout zrak duše ponořovat se „do nitra“, je, že mu předkládáme bez vnučování pár krátkých slov, myšlenku stručnou a vyřčenou jakoby náhodou, která se zakousne do navyklé nepozornosti a přinutí duši, aby si řekla: „Aha! ... Toto? Skutečně! Je to tak! Nemyslela jsem na to... Jaký poklad jsem najednou našla...“

I když se tento jasný pohled má brzy rozplynout a znovu nás zakryje noc, přece – jakou výsadou jsou tyto záblesky světla, tyto trhliny, které na chvíli rozbrázdí bytí a na uzavřeném obzoru otevřou perspektivy nekonečna! ...

Jistý humorista říkával: „Přitisknout ke zdi myslící třtinu!“⁽²⁾

Chybou jen je, že tato třtina, i když je jí křesťan, myslí tak málo!

„Kolik lidí pije, jí, zakládá rodinu, kupuje, prodává, staví, uzavírá smlouvy, stará se o majetek, má přátele a nepřátele, radosti i strasti, rodí se, roste, žije a umírá, ale – »neprobuzených.«“⁽³⁾

„Neprobuzení“. Toto slovo zákonem kontrastu připomíná slovo sestry Alžbě-

Každoročně jsme v měsíci říjnu my křesťané povoláni k boji. Ne však zbraněmi, které ohrožují sám život, ale zbraní duchovní – modlitbou sv. růžence. K jeho časté modlitbě jsme opětovně vyzýváni samotnou Pannou Marií, ale i mnohými svěťci, kteří její výzvu připomínají, jakož i našimi pastýři. Tato modlitba si zasluhuje nejen naši úctu, ale také aktivní zapojení se. Vezměme tedy do rukou růženc, přijměme pozvání do kláštera bratří dominikánů v Olomouci a připojme se ke **ČTYŘIADVACETIHODINOVÉ MODLITBĚ SVATÉHO RŮŽENCE**, která bude probíhat v **klášterním kostele Neposkvrněného Početí Panny Marie v Olomouci** na ul. Slovenská 14 (u dominikánů) **ve dnech 11.–12. října 2019**. Letos bude tato modlitba specifická v tom, že jejím prostřednictvím chceme celý den i noc našeho Pána chválit a jemu děkovat. Vždyť dnes a denně nám Bůh prokazuje nesmírné milosrdenství, nespočet dobrodiní a lásku v plnosti, za kterou je potřeba děkovat. Svou osobní účastí můžete vstoupit do této čtyřadvacetihodinové modlitby v libovolném čase. Bližší informace k této modlitební aktivitě naleznete i s možností registrace na www.ruzenec24.op.cz.

ty od Nejsvětější Trojice⁽⁴⁾: „Žít probuzená ve víře...“

Pravda, svět je dnes plný činnosti. Bůh ví, že mezi hlavními hříchy je lenivost nyní v nejmenší úctě.

Ale je to činnost náměsíčníků. Ke každému by bylo třeba přistoupit a zeptat se ho: „Příteli..., prosím vás..., tolik shonu..., k čemu, pro jaký cíl? Jak se staráte o to nejpodstatnější? Přemýšleli jste již?“

„Přemýšleli? Vždyť vidíte, že mám tolik jiného v hlavě!“

Ježíš Nazaretský se kdysi opovážil říci, že „jen jedno je třeba“.

Kdo by nevěděl, že Kristus je nemoderaní. I když byl řemeslníkem, neměl praktický smysl. „Nejprve království. Ostatní vám bude přidáno.“ (srov. Mt 6,33) A to království je ve vás, v nitru!

To je zastaralá řeč! Jaká neznalost života!

A jeho slova Martě, která je netrpělivá a znepokojuje se: „Marie si vyvolila nejlepší úděl.“ (Lk 10,42)

Kazatel blahoslavenství úplně zapomněl, že naše kraje jsou zemí rušného života a že věci tohoto světa jsou přece důležitější! (Vždyť obchod je obchod.)

Svět už daleko pokročil... Nechejme to snilkům! Nechejme to „mystikům“. Tak praví svět, podivně používaje toto slovo v nesprávném významu.

Žena z Betánie u nohou Kristových. Krásný námět pro umělce! Vzor zahanbující nás, lidi činů, jakými jsme a jakými se chválíme, že jsme!

Nejsme rádi, když ztrácíme svůj čas.

A jelikož lidé nechtějí „ztrácet čas“ přemýšlením, ztrácejí svět.

Copak Jeremiáš neřekl: „Svět je zpusťosený... Proč? Protože nikdo nepřemýšlí ve svém srdci?“ (srov. Jer 12,11)

Jeremiáš viděl správně. Znal lidstvo.

A Syn Boží rovněž vysvětluje: Jeruzalém se ztratil, protože se neusiloval poznat čas a štěstí Pánova navštívení. (srov. Lk 19,44)

Kdo může pochybovat o správnosti Mistrova postřehu?

„Myself and my Creator,“ napsal Newman. „Můj Stvořitel a já. Všechno ostatní je nic.“ Je třeba posílit ojedinelou elitu, která myslí jako on a dychtivě vyhledává častý důvěrný styk s Bohem.

Páter Gratry radíval: „Vnitřní pozornost vůči Bohu, ticho, usebranost, aby-

chom jimi naslouchali své duši a naslouchali Bohu! Copak jsi, hádám, milý bratře, již padesát let strávil na této zemi bez toho, aniž bys to byl aspoň jednou nezkusil? Snad ses nikdy nemodlil čtvrt hodiny k Bohu, v duchu a v pravdě? Nastala v nebi půlhodina ticha – říká Písmo svaté. Tato půlhodina nebeského ticha ti je neznámá? Nenašlo se pro ni v průběhu tvého života místo ani jedenkrát?“

„Prosím vás o čtvrt hodinu ticha dnes v noci, pro vaši duši a pro Boha,“ řekl jistý biskup ve shromáždění mužů. Uprostřed noci ho přichází vzbudit jeden z nich a říká mu: „Zachoval jsem čtvrt hodinu ticha poprvé ve svém životě. Nemohu se dočkat rána, abych vám to řekl. Můj život je proměněný. Patřím Bohu a jeho věčnému náboženství.“⁽⁵⁾

Vy, kdo nyní držíte tuto skromnou knížku v ruce, chtěli byste za tu půl nebo čtvrt hodinku, kterou obětujete pro rozjímání, meditovat o tajemství v plném slova smyslu, o Bohu, přítomném a přebývajícím v naší duši skrze posvěcující milost, neboť dobře víte, že ona je oním „pramenem vody vyvěrajícím k věčnému životu“ (Jan 4,14).

I vy patříte mezi ty vyvolené duše, které od věků vyzývá prorok Izaiáš: „*Omnes sitiētes venite ad aquas*“⁽⁶⁾ a autor Apokalypsy: „*Qui sitit, veniat et accipiat aquam*.“⁽⁷⁾ Vy všichni, kdo máte žízeň, pojdte k prameni. Ať ten, kdo má žízeň, přistoupí k prameni živé vody.

Otevřete kdekoliv tuto knížku⁽⁸⁾, jako otevíráme „Následování“⁽⁹⁾.

Možná více statí přečtete bez užitku. Obviňujte za to pouze autora...

Ale možná ta či ona myšlenka zapůsobí blahodárně na vaši duši. Vždyť aby nastalo mnohonásobné chvění na ploše k chvění náchylné, k tomu není potřeba těžký ani vzácný kus kovu...

Tehdy se náhle zopakuje s vámi jev, který jsme vzpomněli výše. Jedno místo závoje se natrhne. Zazáří malý, krátký záblesk. A malý chvilkový otvor na tmavé stěně viditelných věcí vám umožní postřehnout v jasném mrknutí oka Neviditelného, přítomného docela blízko, ve vás, v hloubce vašeho srdce, kde On na vás čeká.

Pokud vás Bůh obdaří takovou chvílí, považujte si ji. Často jedna takováto minuta má tajemnou moc obrátit duši.

Tehdy zavřete knihu... Od té chvíle by vám již překážela. Byla by stěnou mezi vámi a božským Hostem, jehož jste spatřili ve svém nitru.

Zavřete knihu... Zavřete všechny přístupy, které vedou do vnějšího světa.

Vy sám... a Bůh. *Myself and my Creator*.

Jste ve středu světa. Je-li vám dopřáno zůstat tam trochu déle než prchavý okamžik, tím lépe!

Z tohoto důvěrného setkání tváří v tvář s Bohem vyjdete naprosto jiní, než jste byli.

A když se ve vás zrodí touha obnovit toto setkání, tehdy vás chce Bůh k něčemu použít, pro svoji větší slávu...

At Maria, Matka Božské milosti, vyprosí pro tuto skromnou knížku, aby se na ní uskutečnila slova jejího Božského Syna ke svaté Mechtildě:

„Všichni, kdo mě hledají věrným srdcem, najdou v této knize zdroj radosti. Ti, kdo mě milují, zahoří ještě více mojí láskou, a ti, kteří trpí, najdou v ní útěchu.“

(Pokračování)

Ze slovenského překladu

„Život s Bohem“

prof. Štefana Gregoroviče

původního titulu „Vivre avec Dieu“.

Vydal Posol Božského Srdca Ježíšovo,

Trnava 1948.

Český překlad -dd-

(Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Jan 17,3. [pozn. překl.]

⁽²⁾ „Myslíci třtinou“ nazýval člověka Blaise Pascal (1623–1662).

⁽³⁾ Citován Joubert. Pravděpodobně jde o francouzského esejistu Josepha Jouberta (1754–1824). [pozn. překl.]

⁽⁴⁾ Francouzská karmelitánka (1880–1906), která byla v roce 2016 svatořečena. [pozn. překl.]

⁽⁵⁾ Joseph Gratry: *Sofisté a kritika*.

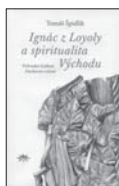
⁽⁶⁾ „Vy všichni, kdo žízníte, přijďte k vodě.“ (Iz 55,1)

⁽⁷⁾ „Ať přistoupí žíznící, ať toužící dostane vodu života.“ (Zj 22,17)

⁽⁸⁾ Následující řádky se týkají zacházení s knížkou. Nastiňují však mnohé o účincích duchovní četby jako takové, proto text nevynecháváme. [pozn. překl.]

⁽⁹⁾ Čili známou knihu Tomáše Kempenského *Následování Krista*. [pozn. překl.]

PRO DUCHOVNÍ ŽIVOT

IGNÁC Z LOYOLY A SPIRITUALITA VÝCHODU • PRŮVODCE KNIHOU DUCHOVNÍ CVIČENÍ
Tomáš Špidlík • Z italštiny přeložil Josef Čunek
 • **Odpovědná redaktorka Anna Lexmaulová •**
Předmluva Pavel Ambros

Špidlíkův *Průvodce* je napsán jak pro ty, kdo hledají cestu obnovy svého života, tak pro ty, kdo dávají duchovní cvičení. *Průvodce* pomáhá odkrývat vše, co nám běžně v úsilí o prohloubení vztahu s Pánem snadno uniká: jemnost Božího hlasu, na který je třeba reagovat, křehký záchvěv lidského srdce, které „mluví“, a také závratné Boží hlubiny, které člověka zvou do Božího Srdce.

Refugium Velehrad-Roma, s.r.o. • Druhé revidované vydání
Váz., přebal, 135x210 mm, 188 stran, 220 Kč

U STOLU V BETÁNII • VÍRA, HROB A PŘÁTELSTVÍ
Marko Ivan Rupnik • Z italštiny přeložil Ctírad Václav
Pospíšil • Odpovědný redaktor Pavel Ambros

Polarita dvou povah, činné a meditující osobnosti, je sklobitelná ve společném domově, v Betánii. Text načrtává plusy a minusy dvou duchovních typologií a rozvíjí pohled na místo, kde se vyhraněné osobnosti mohou setkávat: v domě, kde je stále zván Pán.

Refugium Velehrad-Roma, s.r.o.
Brož., 130x205 mm, 88 stran, 100 Kč

KALENDÁŘE NA ROK 2020

DIÁŘ S LITURGICKÝM KALENDÁŘEM

Denní kalendář s občanským a liturgickým kalendářem na rok 2020. Ke každému dni jsou uvedeny odkazy na liturgické texty a odpověď k žalmům. Jedna dvostrana zahrnuje jeden týden s místem na poznámky u každého dne. Do jednotlivých liturgických období roku uvádějí myšlenky papeže Františka.

Paulínky • Váz., 85x150 mm, 144 stran, 95 Kč

POUTNÍ MÍSTA

Týdenní stolní kalendář s církevním a občanským kalendářem na rok 2020. Fotografie poutních míst jsou nejen z ČR, ale i z jiných zemí světa.

Sypták • Kroužková vazba, 230x138 mm, 69 Kč

MARIÁNSKÁ POUTNÍ MÍSTA ČECH, MORAVY A SLEZSKA

Týdenní stolní kalendář s církevním a občanským kalendářem na rok 2020.

Sypták • Kroužková vazba, 230x138 mm, 69 Kč

SPOLU@KRESTANSKAMEDIA

S texty Martina Holíka

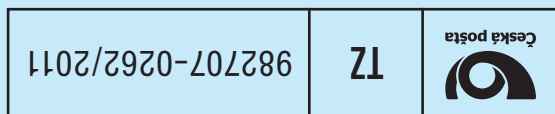
Týdenní stolní kalendář s církevním a občanským kalendářem na rok 2020 se základními informacemi o těchto médiích: Katolický týdeník, Televize Noe, Tarsicius, IN!, signály.cz, Immaculata, Církev.cz, DUHA, Radio Proglas.

Cesta • Kroužková vazba, 230x160 mm, 64 Kč

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské, spol. s r.o. Vydává Matice cyrilometodějská, spol. s r.o., Olomouc 24, Dolní nám. 24, Olomouc - IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Sefredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mgr. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrací značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o.; Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zveřejněních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasor aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžádané nezveřejněné příspěvky nevracíme.